

Začiatok sezóny v programovom štúdiu BIBIANY

Pod' sa s nami hrať

Nedeľné popoludnie minulého týždňa. Už na námestíčku Pavla Dobšinského v Bratislave znie z reproduktorov hudba a pozvanie do BIBIANY. Hľúčiky veľkých i malých návštevníkov si najprv prezrú výstavu českej bibliografie ilustrácií Albína Brunovského a pohľadník UNICEF v budove, a potom zamieria na nádvorie, vyzdobené jarmočným štýlom. Na lanách sú rozvešané nafúkané balóniky a hneď vedľa nich visia aj lízanky s nápisom BIBIANA. Okrem nich sú tu pripravené maliarske stojany pre malých výtvarníkov. Na javisku aparátúra diskjockeja **Dušana Martinkoviča**, z ktorej prúdia melódie príťažlivých francúzskych šansónov. V ďalšom rohu nádvorja je umiestnený jarmočný šiator s nápisom Stánok kamarátky BIBIANY a v ňom rozličné hračky, knižky a v košíku kopa lízaniek. Trhovníkom v stánku je výtvarník **Miroslav Valenta**, ale nepredáva ich len tak, za peniaze. Sú totiž určené víťazom dramaticko-súťažných hier pod názvom **KAMARÁTKA BIBIANA, POĎ SA S NAMI HRAŤ** – programu usporiadaného dramaturgiou BIBIANY pri príležitosti otvorenia novej sezóny Detského programového štúdia. Tí, čo sem v nedeľu zašli, ho videli v dramaturgii **Marty Králikovej**, ktorá bola aj autorkou scenára, a v réžii **Juraja Lihosíta**.

Bol to naozaj pekný nápad stretnúť sa pri štarte do novej sezóny s deťmi a zauvažovať hrovou formou nad tým, aká má vlastne byť ich kamarátka BIBIANA, ako má vyzeráť, aké má mať vlastnosti. Toto uvažovanie dopĺňalo množstvo hier – vhodnejších i menej vhodných. Za menej vhodnú považujeme už prvú súťaž na Sibírčana, ktorá spočívala v tom, že sa vytvorili dve družstvá a jedno z detí mali tí ostatní poobliekať do toho, čo si povyzliekali. Oteckovia lakonicky podotkli, že sme naozaj na Montmartri, majú, pochopiteľne, a myslí striptíz. Deti sa zas ošivali a nechceli si ašpiniť svoje šatstvo. Moderátorka **Erika Vincoureková** však neoblomne deti presviedčala, že je sú dobrými kamarátmi, ak sa nevzdajú nejakej účasti odevu, a tak sme s fútosťou pozerali na nehobiele či ružové svetriky, ktoré sa vláčili po javisku a futovali sme deti. Lepšie to už bolo rozprávkovým číslom **Evy Golovkovej** a **Anny Mallovej**, ktoré deťom porozprávali príbeh o smutnom chlapcovi Harlekýnovi, v ktorom napokon zvíťazí kamarátstvo. Celkom pekný text doplnený pesničkami za sprievodu gitary sa deťom vcelku páčil. To dieťa, ktoré trafilo do kýbliku, vzalo si úkaz, spínalo ho a mohlo si ísť k ujovi Valentovi za cenu. Ďalšia súťaž bola pamäťová s Pexesom, ale bolo na obrázkoch hlavné mesto ČSSR Praha a tu sa našli šťastlivci, ktorí si vedeli zapamätať všetky vybrané obrázky. Najšťastnejšie volenou súťažou však bola tá, kde deti mali podľa ilustrácií nájsť meno významného výtvarníka – **Ludovíta**

Fullu, Albína Brunovského a Dušana Kállaya. Prihlásilo sa ich niekoľko, odpovedať však mohol iba jeden. Potešená vedomosťami bola aj šéfká tejto súťaže – akademická maliarka **Jana Průšková**, ktorá podotkla celkom oprávnene, že nabadúče bude takýchto kvízových otázok viac.

Reakcie detí boli viac ako dobré aj vtedy, keď na javisko zavítal kúzelník **Alexander**, teda **Alexander Gerič**. Vybral si kúzla síce veľmi jednoduché, ale každé z nich vyvolalo búrlivú odozvu. Naozaj neradi sa s ním lúčili, ale program pokračoval ďalej. Moderátorka **Erika Vincoureková** pozvala deti tancovať na javisko na melódie šansónov, čo napokon ani nedopadlo najlepšie, veď sú to skladby viac na počúvanie. Ale kto mal zmysel pre rytmus, poradil si aj s tým. Zlatým klincom programu bolo maľovanie kamarátky BIBIANY, väčšina detí chcela, aby bola ryšavá, s modrými očami, ale jemná a kamarátska. A takou, navyše veľmi veselou ju víťazka maliarskej súťaže aj nakreslila. Ak chcete vedieť čistú pravdu, tak sa trochu trošilinku podobala na Pipi Dlhú pančuchu. Šansóny zneli ďalej a nikomu sa nechcelo ísť domov. Avšak lízanky a balóniky zostali pre mnohých peknou sporlienkou. EVA VRBICKÁ

PRACA, 17. 9. 1989, č. 216,
Dobrá komunistická rodina

